

Arrest

nr. 279 709 van 28 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 7 juli 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten, dienen een verzoek om internationale bescherming in op 22 november 2019.

1.2. Verzoekers worden op 5 juli 2021 afzonderlijk gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), telkens bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat. Op 26 augustus 2021 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen worden vernietigd door de Raad in zijn arrest nr. 266 905 van 18 januari 2022.

1.3. Verzoekers worden op 25 april 2022 vervolgens opnieuw afzonderlijk gehoord door het CGVS, telkens bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

1.4. Op 3 juni 2022 betekent de commissaris-generaal de bestreden beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus per aangetekend schrijven.

De bestreden beslissing t.a.v. H., J.R., eerste verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in San Vicente op 22 februari 1975. U woonde vijftien jaar in Mejicanos toen u voor uw vertrek verhuisde naar een huis in de straat van uw schoonouders. U kwam hier in België aan met uw partner, S. S. I. L. (OV X en CG X), en jullie twee kinderen. U heeft ook nog een dochter met een vorige partner, nog woonachtig in El Salvador.

U werkte als chauffeur voor een bedrijf dat brandstof leverde. Op 5 juni 2019 was u tegen de avond brandstof aan het leveren in een tankstation toen twee personen op een motorfiets u benaderden. Eén van hen zei alles over u te weten, bedreigde u met een wapen en eiste uw geld. U gaf hen de 150 dollar die u op zak had.

Ongeveer een week na dit voorval werd u opnieuw benaderd door dezelfde twee personen, ditmaal aan een ander tankstation. Ze vroegen u geen geld maar eisten dat u zich niet meer in deze wijk zou vertonen. De wijk was namelijk in handen van de bende ‘18’ en dat was een rivaliserende bende van de wijk waar jullie woonden, met name de ‘MS’. Jullie lichtten over deze twee incidenten uw schoonvader in en die adviseerde u om te gaan praten met het Rode Kruis. Hier kregen jullie psychologische hulp en advies over migratie.

U nam op 16 juli 2019 ontslag en begon daags nadien bij een nieuwe werkgever ‘American Petroleum’, waar u dezelfde werkzaamheden beoefende. Op 20 juli 2019 besloten jullie ook te verhuizen: jullie betrokken een huis in de straat waar uw schoonouders een handelszaak hebben. Einde augustus begon u door te hebben dat u op weg naar het werk werd gevolgd door een zwarte auto. Op aanraden van het Rode Kruis besloot u klacht in te dienen bij de politie, wat u deed op 27 september 2019.

Op 5 november kreeg uw vrouw telefoon van uw dochter die alleen thuis was. Er werd geklopt op de deur van jullie huis en ze belde uw vrouw op om te vragen of zij het was. Zij antwoordde van niet en ging op straat staan om te kijken wie voor de deur stond. Uw vrouw werkte namelijk in de handelszaak van haar ouders en kon van daaruit jullie huis zien. Ze zag twee gewapende mannen en droeg uw dochter op om de hond los te laten, waarop die mannen vertrokken.

Daarnaast had ook uw schoonvader een probleem. Gezien hij een handelszaak had werd hij afgeperst, in dit geval door de bende MS.

Een andere reden waarom u voor uw leven vreest bij terugkeer naar El Salvador is omdat enkele van uw familieleden aangesloten zijn bij de bende MS. Als de leden van de rivaliserende bende ‘18’ dit te weten zouden komen, riskeren jullie te worden vermoord.

U verliet El Salvador op 18 november 2019 en kwam, met transit in Panama en Spanje, daags nadien in België aan. U en uw partner dienden hier op 22 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van jullie verzoek legden u en uw partner volgende documenten neer: jullie identiteitskaarten, jullie paspoorten, documenten omtrent uw werk, jullie huurcontract, een klacht ingediend bij de politie, een brief die u ontving van de inspecteur die zich over jullie klacht ontfermt en een bewijs van psychologische hulp bij het Rode Kruis.

Op 27 augustus 2021 nam het CGVS in uw hoofde en dat van uw partner een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Het CGVS achtte de problemen die u en uw familieleden met de bendes 18 en de MS zouden gekend hebben, niet aannemelijk. Daarnaast was het CGVS van mening dat uw familiale band met een lid van de MS niet van dien aard was dat u hierdoor een vrees voor vervolging diende te koesteren. Jullie gingen in beroep tegen deze beslissing.

In haar arrest van 18 januari 2022 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) deze beslissing. De RvV was van mening dat de motieven in de beslissingen niet daadkrachtig genoeg waren om de problemen die jullie kenden met de bende '18' ongeloofwaardig te achten. Daarnaast diende een nader onderzoek zich op naar de vrees die u zou kunnen koesteren als gevolg van uw familiebanden met een bendelid.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient in hoofdorde te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Vooreerst wordt gewezen op **de problemen die u verklaart te hebben gekend met de bende '18'**.*

Nadat u een tweede keer werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud bij het CGVS, dient te worden opgemerkt dat het CGVS deze problemen nog steeds niet geloofwaardig acht. Zo dient te worden gewezen op het feit dat niet alleen u en uw partner hier zeer uiteenlopende verklaringen over afleggen, maar dat u daarnaast ook uw eerder afgelegde verklaringen aanzienlijk wijzigt. Ook de beperkte kennis van uw vrouw over tal van essentiële zaken ondermijnen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen met de bende 18.

U verklaart dat één van de twee mannen bij de eerste confrontatie een wapen op u richtte (CGVS II, p.4); echter kan uw vrouw absoluut niet zeggen of uw belagers al dan niet gewapend waren (S. S. I. L. II, p.3). Dit gegeven is nochtans bezwaarlijk een detail te noemen. U verklaart verder dat ze om uw portefeuille vroegen en er eigenhandig het geld dat er in zat uithaalden (CGVS II, p.5). Dat is niet wat u tijdens uw eerste onderhoud had verklaard. Toen verklaarde u expliciet dat uw belagers uw portefeuille niet in handen hebben gehad maar dat u hen daarentegen zelf het geld overhandigde (CGVS I, p.5). Dat iedereen zich kan vergissen, zoals u antwoordt op de confrontatie met deze tegenstrijdigheid, is geenszins een afdoende verklaring voor dergelijk belangrijk element in de confrontatie tussen u en uw belagers (CGVS II, p.5 & 6). Dat u verder niet kan zeggen of de persoon in kwestie ook uw identiteitskaart zou bekeken hebben, hoewel hij vlak voor uw neus zou hebben gestaan, doet bovendien de wenkbrauwen fronsen (CGVS II, p.5). Daarnaast verklaart u dat uw belagers niet zeiden dat ze bij de bende '18' behoorden, u stelt dat u dat kon afleiden uit hun kleren en tatoeages (CGVS II, p.6), echter verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat ze expliciet zeiden dat ze bij de '18' behoorden (CGVS I, p.5). U stelt verder dat uw shift rond middernacht eindigde en dat u uw vrouw rond vier uur in de ochtend over dit incident informeerde, ze lag in bed te slapen en was nog slaperig toen u het haar vertelde (CGVS II, p.6 & 7). Dit verbaast, gezien uw vrouw expliciet verklaarde dat ze niet lag te slapen toen u haar hierover informeerde maar daarentegen op dat moment jullie zoon een verhaaltje aan het voorlezen was (S. S. I. L. II, p.4).

Ook over de tweede confrontatie met de bendeleden van de '18' leggen jullie uiteenlopende verklaringen af. U stelt dat de bendeleden expliciet vermeldden dat jullie woonden in 'Residencial San Ramin in Mexicanos' (CGVS II, p.8), hoewel uw vrouw verklaart dat ze dat niet zouden vermeld hebben (S. S. I. L. II, p.5). Hoewel u blijkbaar de maanden juni en juli door elkaar haalt, geeft u wel aan dat de tweede confrontatie op de 12de van één van deze maanden plaatsvond en dat u de 16de van diezelfde maand ontslag nam. U stelt expliciet dat u vier dagen na deze tweede confrontatie ontslag nam (CGVS II, p.8 & 16). Uw vrouw verklaart nochtans dat er tussen deze tweede confrontatie en uw ontslag een maand tussen zat (S.S.I.L.II, p.1). Uw vrouw kan betreffende de tweede confrontatie absoluut niet zeggen of er getuigen waren (S.S.I.L.II, p.5), hoewel u beweert van wel (CGVS II, p.7). Evenzeer heeft ze er het raden naar of ze bij de tweede confrontatie om uw portefeuille vroegen (S.S.I.L.II, p.5).

Opnieuw wordt opgemerkt dat men moge verwachten dat uw vrouw dergelijke zaken wel zou weten, indien waargebeurd. Daarnaast stelt u dat u uw nieuwe werkgever, 'American Petroleum', pas inlichtte over de problemen die u had met de bende 18 toen u ook daar ontslag nam, begin november 2019, en niet toen u er begon te werken (CGVS II, p.8 & 9). Uw vrouw daarentegen verklaart dat u bij aanvang dat u begon te werken bij American Petroleum uw werkgever wel degelijk inlichtte over uw problemen met '18', maar niet meer nadien (S.S.I.L.II, p.6 & 7). Bovendien stelt u dat u American Petroleum ook inlichtte over het feit dat u opnieuw achtervolgd werd (CGVS II, p.10), hoewel uw vrouw aangeeft dat u dat dan weer niet deed (S.S.I.L.II, p.7). Ook over deze achtervolging leggen jullie uiteenlopende verklaringen af. Hoewel u verklaart dat de zwarte wagen die u volgde u nooit tot bij u thuis volgde (CGVS II, p.9), beweert uw vrouw van wel (S.S.I.L.II, p.7). De laatste keer dat u zou zijn achtervolgd was volgens uw verklaringen tot de dag dat u ontslag nam (CGVS II, p.11); echter uw vrouw verklaart dat u nog achtervolgd werd tot ná uw ontslag bij American Petroleum (S.S.I.L.II, p.7). U stelt dat u ook de politie inlichtte over deze achtervolgingen (CGVS II, p.10), wat uw partner dan weer tegenspreekt (S.S.I.L.II, p.7).

Daar eindigen jullie tegenstrijdige verklaringen niet. U verklaart dat op een dag één bendelid op de deur van jullie huis kwam kloppen (CGVS II, p.10), hoewel uw vrouw het heeft over twee personen (S.S.I.L.II, p.8). Uw vrouw verklaart bovendien dat ze over deze problemen ook de verhuurder inlichtte (S.S.I.L.II, p.8) en u heeft bevreemdend genoeg geen enkel idee of ze dit zou gedaan hebben naar de verhuurder toe (CGVS II, p.11). Verder beweert u dat uw schoonouders over deze problemen werden ingelicht na de tweede confrontatie met de bende, hoewel u niet eens kan zeggen hoelang nadien (CGVS II, p.10 & 11), doch verklaart uw vrouw dat ze hen reeds inlichtte na de eerste confrontatie (S.S.I.L.II, p.7). Deze opeenstapeling van tegenstrijdigheden en gebrekkige kennis van zeer essentiële zaken leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u zou hebben gekend met de bende '18'.

De vaststelling dat u één probleem met de bendes niet aannemelijk maakt doet ook twijfelen aan de andere problemen die u aanhaalt. Zo verklaart u dat **uw schoonvader door de bende MS werd afgeperst** omdat hij een handelszaak had doch lijken tal van zaken deze twijfels te bevestigen. Zo springt vooreerst uw gebrekkige kennis in het oog. U weet om te beginnen niet wanneer hij begon met hen geld betalen, zelfs niet bij benadering. Ook het exacte bedrag is voor u een raadsel. U weet dat de bende uw schoonvader initieel een bepaald bedrag vroeg, u heeft evenwel geen enkel idee welk bedrag, en dat ze nadien tot een vergelijk kwamen omdat dit initiële bedrag te hoog lag. Welk bedrag uw schoonvader dan uiteindelijk moest betalen weet u ook al niet te zeggen, u denkt ergens tussen de 100 en 150 dollar maar weet het niet zeker (CGVS I, p.10). Men moge ervan uitgaan dat u op de hoogte bent van dergelijke zaken indien uw schoonvader werkelijk afgeperst wordt. U weet verder niet te zeggen of hij initieel minder diende te betalen (CGVS I, p.10). Een opvallende vaststelling, gezien u bij de DVZ nog verklaarde dat hij eerst 50 dollar moest betalen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dat u bij de DVZ geen bedragen vernoemde, zoals u tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS beweert (CGVS I, p.10), is niet correct. Het lijkt namelijk uitgesloten dat een werknemer van de DVZ zomaar bedragen zou noteren indien u dit niet zo verklaard zou hebben.

Uw vrouw beweert dat de bendeleden aanvankelijk het geld bij uw vader kwamen afhalen maar dat tot op heden op een plek buitenshuis wordt afgesproken voor de overhandiging ervan. Deze plek zou volgens haar altijd dezelfde zijn (CGVS S.S.I.L.I, p.18 & 19). U heeft er opvallend genoeg dan weer het raden naar of het geld momenteel bij uw schoonvader wordt opgehaald of dat hij het ergens naartoe dient te brengen. U kan evenmin zeggen of het telkens dezelfde locatie is waar hij dient naartoe te gaan in het geval hij het geld moet overhandigen (CGVS I, p.11).

Daarnaast verklaart uw vrouw dat de bende haar ook een keer opdroeg **om het geld van haar vader te overhandigen** (CGVS S.S.I.L.I, p.19). U valt opnieuw uit de lucht. U weet niet te zeggen of uw vrouw ooit geld moest overhandigen (CGVS, p.11). Dit is weinig ernstig. Uw vrouw weet bovendien niet te zeggen wanneer exact zij hiervoor zou hebben ingestaan, zelfs de maand waarin zij dit moest doen weet ze niet te preciseren (CGVS S.S.I.L.I, p.19). Verder verklaart uw vrouw dat er op een gegeven moment ook tweewekelijks werd betaald door uw schoonvader (CGVS S.S.I.L.I, p.19) doch wederom is dit nieuw voor u. U stelt niet te weten of er ooit tweewekelijks moest betaald worden (CGVS I, p.11). Dit alles ondergraaft ook de beweerde afpersingen aan het adres van uw schoonvader.

Verder wordt gewezen op uw verklaring dat **u een familiale band hebt met iemand die lid is van de bende MS**. U stelt dat één van uw neven, waarmee u samenwoonde tot u veertien of vijftien jaar oud was, genaamd Fernando, een bendeleider is binnen de MS (CGVS I, p.11 & 12). Dit rechtvaardigt evenwel geen internationaal beschermingsstatuut.

Vooreerst wordt opgemerkt dat u het niet aannemelijk maakt dat de eventuele activiteiten van een neef van u mogelijks nadelige gevolgen voor u zouden kunnen hebben. Zo blijkt uit uw verklaringen allerminst dat u een nauwe band met hem hebt, noch dat u ooit problemen heeft gekend omwille van zijn lidmaatschap bij een bende. Daarnaast springt opnieuw uw beperkte kennis over zijn werkzaamheden in het oog. U beweert te weten dat hij een bendeleider is maar kan niet eens zeggen hoeveel personen hij dan wel onder zich zou hebben. U heeft er het raden naar hoe hij bendeleider werd, laat staan hoelang hij al leider zou zijn. Evenmin weet u wie boven hem staat (CGVS II, p.12). Dit zijn nochtans bezwaarlijk details te noemen. Men moge verwachten dat u dergelijke zaken weet, indien u werkelijk een nauwe band hebt met deze persoon. U stelt verder dat hij geld verdient met het afpersen van mensen maar kan absoluut niet zeggen hoe hij daarnaast nog geld zou verdienen (CGVS II, p.13). Ook zou hij volgens u in de gevangenis hebben gezeten, echter kan u geenszins zeggen om welke reden noch waar hij vastzat (CGVS II, p.15). Indien u werkelijk een innige band heeft met deze neef of nog in deze familiale kring zou hebben vertoefd, moge men verwachten dat u dergelijke niet onbelangrijke zaken wel weet.

U kan bovendien geenszins zeggen wanneer u hem heeft ingelicht over uw problemen met de bende '18', u kan zelfs niet zeggen of het was voor of nadat u van werkgever veranderde (CGVS II, p.14). Dat u dat niet kan situeren verbaast. Daarnaast leggen u en vrouw ook omtrent deze neef uiteenlopende verklaringen af. U stelt dat hij woonde op één uur rijden met de auto (CGVS II, p.13), hoewel uw vrouw het heeft over twee tot drie uur rijden (S.S.I.L.II, p.10). U verklaart daarnaast dat u hem een laatste keer zag zo'n twee weken tot een maand voor uw vertrek (CGVS II, p.14), maar beweerde tijdens het eerste onderhoud dat u hem een laatste keer zag twee maanden voor u naar België kwam (CGVS I, p.13). Tijdens het eerste onderhoud verklaarde uw vrouw opvallend genoeg zelf dat u met hem **'geen rechtstreeks contact had'** (CGVS S.S.I.L.I, p.21). Sterker, ze had er het raden naar wanneer u hem een laatste keer zag (CGVS S.S.I.L.I, p.22) en kan zelfs tijdens haar tweede onderhoud de vraag niet beantwoorden of u hem nog zag in de laatste maanden voor jullie vertrek. Ze kan niet eens de vraag beantwoorden of u hem ook zag buiten San Vicente, toen u uw tante zou gaan bezoeken (CGVS S.S.I.L.II, p.11 & 12). Indien u werkelijk nog steeds een link zou hebben met deze persoon, moge men verwachten dat uw vrouw hiervan op de hoogte was. Bovenstaande doet het CGVS concluderen dat u in werkelijkheid helemaal geen contact meer met hem hebt en deze verre familieband eerder aanhaalt uit opportunistische redenen. Dit wordt andermaal bevestigd door de vaststelling dat u bij de DVZ, toen u werd gevraagd naar de redenen voor vertrek uit uw land, hier geen enkele melding van maakte. Uw vrouw beweert dat jullie dit niet deden uit angst dat jullie hierdoor veroordeeld zouden worden en geen hulp zouden krijgen (CGVS S.S.I.L.I, p.20). Dit is opnieuw een weinig ernstige verklaring. Men mag van een verzoeker om internationale bescherming die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, verwachten dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. Concluderend is het mogelijk dat u een neef hebt bij de bende MS, doch kan dit niet volstaan om een risico op vervolging aan te tonen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen)

terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen maken dat u niet als vluchteling kan erkend worden.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Tot slot, de door u en uw partner neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Jullie paspoorten en identiteitskaarten bevestigen jullie identiteit en achtergrond alsook uw herkomst uit El Salvador. Deze worden in deze beslissing niet betwist. Ook uw werkzaamheden, die worden bevestigd door de documenten hieromtrent, staan niet ter discussie.

De klachtbrief die u neerlegt en die u zou bekomen hebben bij de politie weet uw relaas geen kracht bij te zetten, wel integendeel. Dit document werd opgesteld op basis van uw eigen verklaringen en nergens blijkt uit dit document dat de El Salvadoraanse autoriteiten uw verklaringen ook op de een of andere manier zouden hebben geverifieerd en aldus zouden kunnen bevestigen. Bovendien strookt de inhoud niet geheel met uw verklaringen. U stelt dat u bij de politie aangaf dat u na deze twee incidenten en overstap naar een nieuwe job opnieuw achtervolgd werd. U verklaart ook dat u de naam van de bende heeft meegegeven met wie u problemen kende (CGVS I, p.9). Na vertaling blijkt nochtans de naam van de bende onvermeld en staat al helemaal niet te lezen dat u opnieuw achtervolgd werd (zie vertaling administratief dossier).

Wat betreft het document dat afkomstig zou zijn van een inspecteur in El Salvador, waarin staat te lezen dat u een verre familieband heeft met een huidig lid van de bende MS, dient opnieuw te worden opgemerkt dat dit geen internationaal beschermingsstatuut rechtvaardigt. Dat jullie psychologische hulp bij het Rode Kruis aanvragen, zoals de documenten daaromtrent lijken aan te tonen, is ook niet van dien aard om bovenstaande vaststelling te weerleggen. Dat u uw ongeloofwaardig geachte problemen ook bij een non-gouvernementele organisatie aankaart levert geenszins bewijswaarde. Het huurcontract, tot slot, lijkt aan te tonen dat jullie effectief verhuisden maar zegt niets over het motief van de verhuis.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing genomen t.a.v. S.S., I.L., tweede verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in San Salvador op 6 augustus 1974. U woonde meer dan twintig jaar in Mejicanos vooraleer u op 20 juli 2019 naar Soyapango verhuisde. U kwam aan in België met uw partner, H. J. R. (OV 8.953.741 en CG 19/26489), en jullie twee kinderen.

Uw man werkte als chauffeur voor een bedrijf dat brandstof leverde aan tankstations. Op 5 juni 2019 was hij in de avond brandstof aan het leveren toen twee personen op een motorfiets hem benaderden. Eén van hen zei alles over hem te weten, bedreigde hem met een wapen en eiste zijn geld. Uw man gaf hen de 150 dollar die hij op zak had.

Ongeveer een week na dit voorval werd uw man opnieuw benaderd door dezelfde twee personen. Ditmaal aan een ander tankstation. Ze vroegen hem geen geld maar eisten dat hij zich niet meer in deze wijk zou vertonen. De wijk was namelijk in handen van de bende '18' en dat was een rivaliserende bende van de wijk waar jullie woonden, met name de 'MS'. Jullie lichtten over deze twee incidenten uw vader in en die adviseerde om te gaan praten met het Rode Kruis. Hier kregen jullie psychologische hulp en advies over migratie.

Uw man nam op 16 juli 2019 ontslag en begon daags nadien bij een nieuwe werkgever, waar hij dezelfde werkzaamheden beoefende.

Op 20 juli 2019 besloten jullie ook te verhuizen: jullie betrokken een huis in de straat waar uw ouders een handelszaak hebben. Einde augustus begon uw man door te hebben dat hij werd gevolgd op weg naar het werk door een zwarte auto. Op aanraden van het Rode Kruis besloot hij klacht in te dienen bij de politie, wat hij deed op 27 september 2019.

Op 5 november 2019 kreeg u telefoon van uw dochter die alleen thuis was. Er werd geklopt op de deur van jullie huis en uw dochter belde u om te vragen of u het was. U zei van niet en ging op straat staan om te kijken wie er voor de deur stond. U werkte namelijk in de handelszaak van uw ouders en kon van daaruit het huis zien. U zag twee gewapende mannen en droeg uw dochter op om de hond los te laten, waarop deze mannen vertrokken.

Daarnaast had ook uw vader een probleem. Gezien hij een handelszaak had werd hij afgeperst door een bende, in dit geval de MS.

Een andere reden waarom u voor uw leven vreest bij terugkeer naar El Salvador is omdat enkele familieleden van uw partner aangesloten zijn bij de bende MS. Als de leden van de rivaliserende bende '18' dit te weten komen zouden ze jullie kunnen vermoorden.

U verliet El Salvador op 18 november 2019 en kwam, met transit in Panama en Spanje, daags nadien in België aan. U en uw partner dienden hier op 22 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van jullie verzoek leggen u en uw partner volgende documenten neer: jullie identiteitskaarten, jullie paspoorten, documenten omtrent het werk van uw partner, jullie huurcontract, een klacht ingediend bij de politie, een brief die u ontving van de inspecteur die zich over jullie klacht ontfermt en een bewijs van psychologische hulp bij het Rode Kruis.

Op 27 augustus 2021 nam het CGVS in uw hoofde en dat van uw partner een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming, een beslissing waartegen jullie in beroep gingen. In haar arrest van 18 januari 2022 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) deze beslissing. De RvV was van mening dat de motieven in de beslissingen niet daadkrachtig genoeg waren om de problemen die jullie kenden met de bende 18 ongeloofwaardig te achten. Daarnaast diende een nader onderzoek zich op naar de vrees die u zou kunnen koesteren als gevolg van uw familiebanden met een bendelid.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) blijkt voorts dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op dezelfde vluchtmotieven die door uw man H. J. R. (CG 19/26489) werden aangehaald. U haalt zelf geen bijkomende vluchtmotieven aan. In hoofde van uw man werd reeds een beslissing genomen dewelke ook op u van toepassing is en als volgt luidt:

" Er dient in hoofdorde te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Vooreerst wordt gewezen op **de problemen die u verklaart te hebben gekend met de bende '18'.***

Nadat u een tweede keer werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud bij het CGVS, dient te worden opgemerkt dat het CGVS deze problemen nog steeds niet geloofwaardig acht. Zo dient te worden gewezen op het feit dat niet alleen u en uw partner hier zeer uiteenlopende verklaringen over afleggen, maar dat u daarnaast ook uw eerder afgelegde verklaringen aanzienlijk wijzigt. Ook de beperkte kennis van uw vrouw over tal van essentiële zaken ondermijnen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen met de bende 18.

U verklaart dat één van de twee mannen bij de eerste confrontatie een wapen op u richtte (CGVS II, p.4); echter kan uw vrouw absoluut niet zeggen of uw belagers al dan niet gewapend waren (S.S.I.L.II, p.3). Dit gegeven is nochtans bezwaarlijk een detail te noemen. U verklaart verder dat ze om uw portefeuille vroegen en er eigenhandig het geld dat er in zat uithaalden (CGVS II, p.5). Dat is niet wat u tijdens uw eerste onderhoud had verklaard. Toen verklaarde u expliciet dat uw belagers uw portefeuille niet in handen hebben gehad maar dat u hen daarentegen zelf het geld overhandigde (CGVS I, p.5). Dat iedereen zich kan vergissen, zoals u antwoordt op de confrontatie met deze tegenstrijdigheid, is geenszins een afdoende verklaring voor dergelijk belangrijk element in de confrontatie tussen u en uw belagers (CGVS II, p.5 & 6). Dat u verder niet kan zeggen of de persoon in kwestie ook uw identiteitskaart zou bekeken hebben, hoewel hij vlak voor uw neus zou hebben gestaan, doet bovendien de wenkbrauwen fronsen (CGVS II, p.5). Daarnaast verklaart u dat uw belagers niet zeiden dat ze bij de bende '18' behoorden, u stelt dat u dat kon afleiden uit hun kleren en tatoeages (CGVS II, p.6), echter verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat ze expliciet zeiden dat ze bij de '18' behoorden (CGVS I, p.5). U stelt verder dat uw shift rond middernacht eindigde en dat u uw vrouw rond vier uur in de ochtend over dit incident informeerde, ze lag in bed te slapen en was nog slaperig toen u het haar vertelde (CGVS II, p.6 & 7). Dit verbaast, gezien uw vrouw expliciet verklaarde dat ze niet lag te slapen toen u haar hierover informeerde maar daarentegen op dat moment jullie zoon een verhaaltje aan het voorlezen was (S.S.I.L.II, p.4).

Ook over de tweede confrontatie met de bendeleden van de '18' leggen jullie uiteenlopende verklaringen af. U stelt dat de bendeleden expliciet vermeldden dat jullie woonden in 'Residencial San Ramin in Mexicanos' (CGVS II, p.8), hoewel uw vrouw verklaart dat ze dat niet zouden vermeld hebben (S.S.I.L.II, p.5). Hoewel u blijkbaar de maanden juni en juli door elkaar haalt, geeft u wel aan dat de tweede confrontatie op de 12de van één van deze maanden plaatsvond en dat u de 16de van diezelfde maand ontslag nam. U stelt expliciet dat u vier dagen na deze tweede confrontatie ontslag nam (CGVS II, p.8 & 16). Uw vrouw verklaart nochtans dat er tussen deze tweede confrontatie en uw ontslag een maand tussen zat (S.S.I.L.II, p.1). Uw vrouw kan betreffende de tweede confrontatie absoluut niet zeggen of er getuigen waren (S.S.I.L.II, p.5), hoewel u beweert van wel (CGVS II, p.7). Evenzeer heeft ze er het raden naar of ze bij de tweede confrontatie om uw portefeuille vroegen (S.S.I.L.II, p.5). Opnieuw wordt opgemerkt dat men moge verwachten dat uw vrouw dergelijke zaken wel zou weten, indien waargebeurd. Daarnaast stelt u dat u uw nieuwe werkgever, 'American Petroleum', pas inlichtte over de problemen die u had met de bende 18 toen u ook daar ontslag nam, begin november 2019, en niet toen u er begon te werken (CGVS II, p.8 & 9). Uw vrouw daarentegen verklaart dat u bij aanvang dat u begon te werken bij American Petroleum uw werkgever wel degelijk inlichtte over uw problemen met '18', maar niet meer nadien (S.S.I.L.II, p.6 & 7). Bovendien stelt u dat u American Petroleum ook inlichtte over het feit dat u opnieuw achtervolgd werd (CGVS II, p.10), hoewel uw vrouw aangeeft dat u dat dan weer niet deed (S.S.I.L.II, p.7). Ook over deze achtervolging leggen jullie uiteenlopende verklaringen af. Hoewel u verklaart dat de zwarte wagen die u volgde u nooit tot bij u thuis volgde (CGVS II, p.9), beweert uw vrouw van wel (S.S.I.L.II, p.7). De laatste keer dat u zou zijn achtervolgd was volgens uw verklaringen tot de dag dat u ontslag nam (CGVS II, p.11); echter uw vrouw verklaart dat u nog achtervolgd werd tot ná uw ontslag bij American Petroleum (S.S.I.L.II, p.7). U stelt dat u ook de politie inlichtte over deze achtervolgingen (CGVS II, p.10), wat uw partner dan weer tegensprekt (S.S.I.L.II, p.7).

Daar eindigen jullie tegenstrijdige verklaringen niet. U verklaart dat op een dag één bendelid op de deur van jullie huis kwam kloppen (CGVS II, p.10), hoewel uw vrouw het heeft over twee personen (S.S.I.L.II, p.8). Uw vrouw verklaart bovendien dat ze over deze problemen ook de verhuurder inlichtte (S.S.I.L.II, p.8) en u heeft bevreemdend genoeg geen enkel idee of ze dit zou gedaan hebben naar de verhuurder toe (CGVS II, p.11). Verder beweert u dat uw schoonouders over deze problemen werden ingelicht na de tweede confrontatie met de bende, hoewel u niet eens kan zeggen hoelang nadien (CGVS II, p.10 & 11), doch verklaart uw vrouw dat ze hen reeds inlichtte na de eerste confrontatie (S.S.I.L.II, p.7). Deze opeenstapeling van tegenstrijdigheden en gebrekkige kennis van zeer essentiële zaken leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u zou hebben gekend met de bende '18'.

De vaststelling dat u één probleem met de bendes niet aannemelijk maakt doet ook twijfelen aan de andere problemen die u aanhaalt. Zo verklaart u dat **uw schoonvader door de bende MS werd afgeperst** omdat hij een handelszaak had doch lijken tal van zaken deze twijfels te bevestigen. Zo springt vooreerst uw gebrekkige kennis in het oog. U weet om te beginnen niet wanneer hij begon met hen geld betalen, zelfs niet bij benadering. Ook het exacte bedrag is voor u een raadsel. U weet dat de bende uw schoonvader initieel een bepaald bedrag vroeg, u heeft evenwel geen enkel idee welk bedrag, en dat ze nadien tot een vergelijk kwamen omdat dit initiële bedrag te hoog lag. Welk bedrag uw schoonvader dan uiteindelijk moest betalen weet u ook al niet te zeggen, u denkt ergens tussen de 100 en 150 dollar maar weet het niet zeker (CGVS I, p.10). Men moge ervan uitgaan dat u op de hoogte bent van dergelijke zaken indien uw schoonvader werkelijk afgeperst wordt. U weet verder niet te zeggen of hij initieel minder diende te betalen (CGVS I, p.10). Een opvallende vaststelling, gezien u bij de DVZ nog verklaarde dat hij eerst 50 dollar moest betalen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dat u bij de DVZ geen bedragen vernoemde, zoals u tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS beweert (CGVS I, p.10), is niet correct. Het lijkt namelijk uitgesloten dat een werknemer van de DVZ zomaar bedragen zou noteren indien u dit niet zo verklaard zou hebben.

Uw vrouw beweert dat de bendeleden aanvankelijk het geld bij uw vader kwamen afhalen maar dat tot op heden op een plek buitenshuis wordt afgesproken voor de overhandiging ervan. Deze plek zou volgens haar altijd dezelfde zijn (CGVS S.S.I.L.I, p.18 & 19). U heeft er opvallend genoeg dan weer het raden naar of het geld momenteel bij uw schoonvader wordt opgehaald of dat hij het ergens naartoe dient te brengen. U kan evenmin zeggen of het telkens dezelfde locatie is waar hij dient naartoe te gaan in het geval hij het geld moet overhandigen (CGVS I, p.11).

Daarnaast verklaart uw vrouw dat de bende haar ook een keer opdroeg **om het geld van haar vader te overhandigen** (CGVS S.S.I.L.I, p.19). U valt opnieuw uit de lucht. U weet niet te zeggen of uw vrouw ooit geld moest overhandigen (CGVS, p.11). Dit is weinig ernstig. Uw vrouw weet bovendien niet te zeggen wanneer exact zij hiervoor zou hebben ingestaan, zelfs de maand waarin zij dit moest doen weet ze niet te preciseren (CGVS S.S.I.L.I, p.19). Verder verklaart uw vrouw dat er op een gegeven moment ook tweewekelijks werd betaald door uw schoonvader (CGVS S.S.I.L.I, p.19) doch wederom is dit nieuw voor u. U stelt niet te weten of er ooit tweewekelijks moest betaald worden (CGVS I, p.11). Dit alles ondergraaft ook de beweerde afpersingen aan het adres van uw schoonvader. V

erder wordt gewezen op uw verklaring dat **u een familiale band hebt met iemand die lid is van de bende MS**. U stelt dat één van uw neven, waarmee u samenwoonde tot u veertien of vijftien jaar oud was, genaamd F., een bendeleider is binnen de MS (CGVS I, p.11 & 12). Dit rechtvaardigt evenwel geen internationaal beschermingsstatuut. Vooreerst wordt opgemerkt dat u het niet aannemelijk maakt dat de eventuele activiteiten van een neef van u mogelijks nadelige gevolgen voor u zouden kunnen hebben. Zo blijkt uit uw verklaringen allerminst dat u een nauwe band met hem hebt, noch dat u ooit problemen heeft gekend omwille van zijn lidmaatschap bij een bende. Daarnaast springt opnieuw uw beperkte kennis over zijn werkzaamheden in het oog. U beweert te weten dat hij een bendeleider is maar kan niet eens zeggen hoeveel personen hij dan wel onder zich zou hebben. U heeft er het raden naar hoe hij bendeleider werd, laat staan hoelang hij al leider zou zijn. Evenmin weet u wie boven hem staat (CGVS II, p.12). Dit zijn nochtans bezwaarlijk details te noemen. Men moge verwachten dat u dergelijke zaken weet, indien u werkelijk een nauwe band hebt met deze persoon. U stelt verder dat hij geld verdient met het afpersen van mensen maar kan absoluut niet zeggen hoe hij daarnaast nog geld zou verdienen (CGVS II, p.13). Ook zou hij volgens u in de gevangenis hebben gezeten, echter kan u geenszins zeggen om welke reden noch waar hij vastzat (CGVS II, p.15). Indien u werkelijk een innige band heeft met deze neef of nog in deze familiale kring zou hebben vertoefd, moge men verwachten dat u dergelijke niet onbelangrijke zaken wel weet.

U kan bovendien geenszins zeggen wanneer u hem heeft ingelicht over uw problemen met de bende '18', u kan zelfs niet zeggen of het was voor of nadat u van werkgever veranderde (CGVS II, p.14). Dat u dat niet kan situeren verbaast. Daarnaast leggen u en vrouw ook omtrent deze neef uiteenlopende verklaringen af. U stelt dat hij woonde op één uur rijden met de auto (CGVS II, p.13), hoewel uw vrouw het heeft over twee tot drie uur rijden (S.S.I.L.II, p.10). U verklaart daarnaast dat u hem een laatste keer zag zo'n twee weken tot een maand voor uw vertrek (CGVS II, p.14), maar beweerde tijdens het eerste onderhoud dat u hem een laatste keer zag twee maanden voor u naar België kwam (CGVS I, p.13). Tijdens het eerste onderhoud verklaarde uw vrouw opvallend genoeg zelf dat u met hem **'geen rechtstreeks contact had'** (CGVS S.S.I.L.I, p.21). Sterker, ze had er het raden naar wanneer u hem een laatste keer zag (CGVS S.S.I.L.I, p.22) en kan zelfs tijdens haar tweede onderhoud de vraag niet beantwoorden of u hem nog zag in de laatste maanden voor jullie vertrek.

Ze kan niet eens de vraag beantwoorden of u hem ook zag buiten San Vicente, toen u uw tante zou gaan bezoeken (CGVS S.S.I.L.II, p.11 & 12). Indien u werkelijk nog steeds een link zou hebben met deze persoon, moge men verwachten dat uw vrouw hiervan op de hoogte was. Bovenstaande doet het CGVS concluderen dat u in werkelijkheid helemaal geen contact meer met hem hebt en deze verre familieband eerder aanhaalt uit opportunistische redenen. Dit wordt andermaal bevestigd door de vaststelling dat u bij de DVZ, toen u werd gevraagd naar de redenen voor vertrek uit uw land, hier geen enkele melding van maakte. Uw vrouw beweert dat jullie dit niet deden uit angst dat jullie hierdoor veroordeeld zouden worden en geen hulp zouden krijgen (CGVS S.S.I.L.I, p.20). Dit is opnieuw een weinig ernstige verklaring. Men mag van een verzoeker om internationale bescherming die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, verwachten dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. Concluderend is het mogelijk dat u een neef hebt bij de bende MS, doch kan dit niet volstaan om een risico op vervolging aan te tonen."

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen maken dat u niet als vluchteling kan erkend worden.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Tot slot, de door u en uw partner neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Jullie paspoorten en identiteitskaarten bevestigen jullie identiteit en achtergrond alsook uw herkomst uit El Salvador. Deze worden in deze beslissing niet betwist. Ook de werkzaamheden van uw man, die worden bevestigd door de documenten hieromtrent, staan niet ter discussie.

De klachtbrief die u neerlegt en die u zou bekomen hebben bij de politie weet uw relaas geen kracht bij te zetten, wel integendeel. Dit document werd opgesteld op basis van de verklaringen van uw man en nergens blijkt uit dit document dat de El Salvadoraanse autoriteiten zijn verklaringen ook op de een of andere manier zouden hebben geverifieerd en aldus zouden kunnen bevestigen. Bovendien strookt de inhoud niet geheel met zijn verklaringen. Hij stelt dat hij bij de politie aangaf dat hij na deze twee incidenten en overstap naar een nieuwe job opnieuw achtervolgd werd. Hij verklaart ook dat hij de naam van de bende heeft meegegeven met wie hij problemen kende (CGVS I Henriquez Jose Rafael, p.9). Na vertaling blijkt nochtans de naam van de bende onvermeld en staat al helemaal niet te lezen dat hij opnieuw achtervolgd werd (zie vertaling administratief dossier).

Wat betreft het document dat afkomstig zou zijn van een inspecteur in El Salvador, waarin staat te lezen dat uw man een verre familieband heeft met een huidig lid van de bende MS, dient opnieuw te worden opgemerkt dat dit geen internationaal beschermingsstatuut rechtvaardigt.

Dat jullie psychologische hulp bij het Rode Kruis aanvroegen, zoals de documenten daaromtrent lijken aan te tonen, is ook niet van dien aard om bovenstaande vaststelling te weerleggen. Dat u en uw man jullie ongeloofwaardig geachte problemen ook bij een non-gouvernementele organisatie aankaarten, levert geenszins bewijswaarde. Het huurcontract, tot slot, lijkt aan te tonen dat jullie effectief verhuisden maar zegt niets over het motief van de verhuis.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1, (2) van het Vluchtelingenverdrag; artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en volgende van de Vreemdelingenwet; van het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen; de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en een beoordelingsfout.

Na een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissing benadrukken verzoekers vooreerst een aantal verklaringen en elementen in hun asielaanvraag die uitdrukkelijk niet betwist worden in de bestreden beslissingen. Zij wijzen er ten eerste op dat niet betwist wordt dat zij afkomstig zijn uit de gemeente Mejicanos in de rand van de hoofdstad San Salvador, waar ze respectievelijk meer dan 15 en 20 jaar gewoond hebben, noch dat zij net voor hun vertrek uit El Salvador verhuisd zijn naar de gemeente Soyapango, ook in de rand van San Salvador en dat het huurcontract dat zij voorleggen bevestigt dat zij effectief verhuisd zijn, wat evenmin wordt betwist door verwerende partij. Ook verzoekers' identiteit, achtergrond en herkomst wordt bevestigd door hun paspoorten en identiteitsbewijzen. Verder wordt niet betwist dat verzoeker als chauffeur werkte voor een bedrijf dat brandstof levert net zoals de documenten die dit bevestigen. Zij menen dat dit betekent dat *"noch verzoekers werkzaamheden voor zijn eerste werkgever (L.'s), noch die voor zijn tweede werkgever (A. P.) in twijfel worden getrokken, noch het feit dat hij op 16 juli 2019 zijn ontslag gegeven heeft bij L.'s en meteen erna aan de slag ging bij A. P."* Zij wijzen er tot slot op dat evenmin wordt betwist dat verzoeker verschillende familieleden heeft die zijn of waren aangesloten bij de bende MS-13 (één overleden, één eruit gestapt en één nog actief), en dat het attest van de inspecteur die dit schriftelijk bevestigt, evenmin in twijfel wordt getrokken door verwerende partij. Met betrekking tot de nood aan verder onderzoek gelet op de huidige situatie en de niet-betwiste elementen, betogen verzoekers als volgt: *"1. Het is niet betwist door het CGVS noch door Uw Raad dat verzoeker drie neven had die aangesloten waren bij de bende MS en dat één van hen daar nog thans actief is. Verzoekers gaven aan dat zij in de angst leefden dat de bende 18 -net zoals de politie- het verwantschap van Meneer met leden van de bende MS zou ontdekken. Een van die neven heet F. H. M. en is een bendeleider binnen de MS. Verzoeker heeft met hem samengewoond tot hij 14 of 15 jaar oud was. Het is inderdaad zo dat verzoeker opgevoed werd door zijn tante, de moeder van F.. 2. In zijn arrest heeft Uw Raad aan het CGVS gevraagd om over specifieke objectieve landeninformatie aangaande het risico voor familieleden van bendeleden bij een terugkeer naar El Salvador te kunnen beschikken. Echter wordt in de bestreden beslissing niet verwezen naar enige informatie daaromtrent en het administratief dossier bevat ook geen informatie. Noch uit de beslissing noch uit het administratief dossier blijkt dus dat het CGVS enig onderzoek heeft gedaan naar het risico voor verzoeker bij een terugkeer omwille van zijn familiale band met een leider van een bende. Het CGVS stelt gewoon dat het gebrek aan informatie in hoofd van verzoeker over de specifieke activiteiten van zijn neef aanduidt dat hij geen innige band heeft met die neef; waaruit het CGVS afleidt dat het feit dat hij een neef bij de bende MS zou hebben niet volstaan om een risico op vervolging aan te tonen. Een conclusie die dus niet gestaafd wordt door enige documentatie. De opaciteit van de redenering van het CGVS en zijn onzorgvuldig werk laat het niet toe: - verzoeker te begrijpen waarom het CGVS van oordeel is dat hij geen risico zou lopen bij een terugkeer in Salvador -zijn raadvrouw dit argument eventueel te betwisten -Uw Raad het risico te evalueren op basis van objectieve informatie en dit terwijl Uw Raad expliciet had gevraagd om over informatie over dit onderwerp te beschikken. 3. Naast het gebrek aan die specifieke informatie blijkt ook dat de beslissingen geen up to date informatie bevatten over de algemene/veiligheidssituatie in El Salvador. In de beslissing wordt inderdaad nog steeds tot de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 en de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 verwezen om te stellen dat verzoekers geen risico's op vervolging/ernstige schade zouden lopen omwille van de*

veiligheidssituatie in El Salvador en/of in hun hoedanigheid van terugkeerders". Verzoekers citeren artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet en stellen dat het zonder up to date informatie onmogelijk is om het eventueel risico op vervolging/ernstige schade te evalueren, aangezien het onderzoek een toekomstgerichte analyse is en de twijfels omtrent de geloofwaardigheid van sommige elementen op zich niet volstaan om te concluderen, zoals *in casu*, tot het gebrek aan nood aan internationale bescherming. Het gebrek aan dergelijke informatie is *in casu* des te meer problematisch nu de situatie sinds 2020/2021 drastisch is veranderd, wat trouwens algemeen bekend is, zo menen verzoekers. Zij citeren De Standaard, "Noodtoestand in El Salvador na 62 doden door bendegegeweld" https://www.standaard.be/cnt/dmf20220327_93803992 en Crisis 24, "El Salvador: Authorities extend the ongoing nationwide state of emergency through July 25 /update 3" (https://crisis24.garda.com/alerts/2022/06/el-salvador-authorities-extend-the-ongoing-nationwide-state-of-emergency-through-july-25-update-3?origin=fr_riskalert) en stellen dat als gevolg van de noodtoestand die een derde keer werd verlengd op 25 juni 2022 sommige fundamentele vrijheden opgeschort werden, de politie en het leger werden ingezet in de gebieden waar de bendes standhouden en er onnodig en buitensporig geweld is gebruikt. Zij wijzen er op dat de OHCHR zijn bezorgdheid al begin april uitte voor de verslechtering van de situatie en de veelvuldige mensenrechtenschendingen die in de context van de noodtoestand werden gepleegd door de autoriteiten en dat ook UNICEF en HRW hun bezorgdheid uitten. Zij citeren in dit verband uit OHCHR, "El Salvador: Concern at measures in response to rising gang violence" van 5 april 2020 (<https://www.ohchr.org/en/press-briefing-notes/2022/04/el-salvador-concern-measures-response-rising-gang-violence>); UNICEF, "Imprisoning children is not the solution to gang violence in El Salvador" van 7 april 2022 (<https://www.unicef.org/lac/en/press-releases/imprisoning-children-is-not-the-solution-to-gang-violence-in-el-salvador>) en HRW, "El Salvador: Evidence of Serious Abuse in State of Emergency", 2 mei 2022 (<https://www.hrw.org/news/2022/05/02/el-salvador-evidence-serious-abuse-state-emergency>). Zij betogen vervolgens dat als gevolg van de noodtoestand massale arrestaties hebben plaatsgevonden en dat 50 dagen na de aankondiging van de noodtoestand al meer dan 30.000 personen werden gearresteerd waarbij zij citeren uit Voz de America, "El Salvador: Más de 30.000 detenciones en 50 días de régimen de excepción", 16 mei 2022, (<https://www.vozdeamerica.com/a/el-salvador-detenciones-estado-excepcion/6575889.html>).

Verder argumenteren verzoekers dat een maand later op 15 juni sprake was van meer dan 40.000 personen die van hun vrijheid waren beroofd (InSight Crime, "Mano Dura Redux: The Price of Mass Gang Arrests in El Salvador", 15 juni 2022, <https://insightcrime.org/news/mano-dura-redux-the-price-of-mass-gang-arrests-in-el-salvador/>) en dat dit cijfer nog gestegen is nu op 5 juli meer dan 44.000 personen gearresteerd waren in het kader van de noodtoestand. Zij stellen dat talrijke mensenrechtenschendingen blijven plaatsvinden (Voz de America: "El Salvador llega a 100 días de estado de excepción con más de 44.000 detenciones", 5 juli 2022 <https://www.vozdeamerica.com/a/salvador-100-dias-excepcion-6646531.html>). Verzoekers betogen voorts "dat zoals HRW in zijn communiqué de dato 2 mei 2022 het stelde, onschuldige personen gearresteerd werden en in de gevangenis zitten blijkt ook uit de verklaringen van expert Douglas Farah die door InSight Crime gecontacteerd werd (InSight Crime, "Mano Dura Redux: The Price of Mass Gang Arrests in El Salvador", 15 juni 2022, <https://insightcrime.org/news/mano-dura-redux-the-price-of-mass-gang-arrests-in-el-salvador/>); "... en dat "[u]it de verklaringen van een andere expert die geraadpleegd werd door InSight Crimes (InSight Crime, "El Salvador's Security Crackdown May Feed Gang Recruitment" 15 juni 2022, <https://insight-crime.org/news/el-salvador-security-crackdown-gang-recruitment-drive/>) blijkt dat mensen gearresteerd worden omdat zij woonachtig zijn in een barrio die onder de controle is van de mara en waar zij dus onvermijdelijk op een op ander manier met de mara moeten samenwerken: "...". Verzoekers menen dat in de huidige context de situatie van een terugkeerder en meer bepaald de vraag of hij risico's loopt gearresteerd/vervolgd te worden door de autoriteiten ook wel afhankelijk zou kunnen zijn van de situatie in zijn wijk en meer bepaald de al dan niet aanwezigheid van de mara en de sterkte van de controle die de mara daar uitoefent. Zij benadrukken dat zij eerst in een barrio van Mejicanos en dan in een barrio van Soyapango hebben gewoond waar volgens hun verklaringen de mara aanwezig was. Zij menen dat ook de vraag zich stelt in welke mate een familieband met een bendelid/leider tot problemen kan leiden en dat niet kan uitgesloten worden dat "in de huidige context van massale arrestaties waar ook onschuldige mensen gearresteerd worden door de autoriteiten, dat familieleden van bendeleden -in casu is de neef van verzoeker een bendeleider-gearresteerd worden op basis van een vermoedelijke band met de mara. In ieder geval is het duidelijk dat het noodzakelijk is de nood aan internationale bescherming van verzoekers opnieuw te analyseren in het licht van de recente verandering van paradigma in El Salvador." Verzoekers wensen tenslotte de volgende informatie met betrekking tot de situatie van eerste verzoekers familieleden te geven: "Zijn neef F. H. M. werd op 26 mei gearresteerd op zijn werk. Drie dagen voor zijn arrestatie waren de autoriteiten al bij hem thuisgekomen maar hij was er niet. Hij werd eerst naar het politiestation gebracht en later naar de gevangenis van Izalco. Die informatie heeft zijn zus gekregen bij de politie en die werd ook bevestigd

door een advocaat die de familie heeft geraadpleegd. Die advocaat heeft echter geen contact met de Heer H. M. kunnen hebben. De zus is naar de gevangenis gegaan om eten aan zijn broer te geven maar heeft geen contact met hem kunnen hebben. De tante van verzoeker (die hem heeft opgevoed) heeft hem verteld dat de politie meerdere keren naar het huis van F. was gekomen en zijn huis doorgezocht had. Verzoeker legt uit dat er in dit huis een paar foto's van hem met F. staan; -Een ander familielid van verzoeker, A. A. U. H., zoon van nicht van verzoeker werd ook gearresteerd. In 2015 werd hij naar Nicaragua gevlucht omdat de mara hem trachtte te rekruteren. In 2019 keerde hij terug naar El Salvador. Op 4 mei 2022 werd hij gearresteerd en naar de gevangenis van Mariona te Mejicanos (Centro Penal La Esperanza) gebracht. Zijn moeder gaat naar de gevangenis maar heeft tot nu toe geen contact met hem kunnen hebben en zelfs geen nieuws over zijn situatie. Volgens zijn familie behoort niet tot de mara. Hij had ook geen specifieke band met F. maar ging hem wel soms thuis bezoeken. Verzoeker vreest, in geval van terugkeer, problemen (arrestatie, vervolging) met de autoriteiten te hebben omwille van zijn familiale banden met F. en A..”

Verzoekers menen dat in het nieuw onderzoek naar de nood aan internationale bescherming die volgens hen zou moeten worden gedaan, die specifieke informatie zou moeten worden opgenomen.

Verzoekers vragen in hoofdbeide hen de vluchtelingenstatus en in ondergeschikte orde hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde het dossier terug te verwijzen naar het CGVS teneinde het dossier verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen.

2.2. Verzoekers voegen de bestreden beslissingen en het bewijs dat zij over juridische tweedelijnsbijstand beschikken toe aan het verzoekschrift.

3. Aanvullende nota's

Verwerende partij legt op 6 september 2022 een aanvullende nota neer, waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet, volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht: “COI Focus, Salvador: Situation Sécuritaire” van 4 juli 2022 (internetlink). Verwerende partij zet op basis van deze informatie uiteen dat in het kader van de noodtoestand de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen vastgehouden hebben omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties en stelt dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers leggen ter terechtzitting een aanvullende nota neer waarin, in toepassing van artikel 39/76, lid 2 van de Vreemdelingenwet internetlinks worden bijgebracht waaruit blijkt dat de noodtoestand nog steeds van kracht is en in juli voor een vierde en in augustus voor een vijfde keer verlengd werd en dat sinds het afkondigen van de maatregelen maar liefst 50.000 arrestaties werden verricht (<https://apnews.com/article/caribbeanarrests-nayib-bukele-el-salvador-san3bd5e059aac7612cfb213f620bleea5c> - zie ook <https://www.occrp.org/en/daily/16682-el-salvador-extends-state-of-emergency-to-fight-against-organized-crime>). Zij wijzen eveneens op het toenemende aantal arrestaties sinds het afkondigen van de noodtoestand.

4. Bevoegdheid van de Raad

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoekers om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met verzoekers te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asielinstanties en verzoekers om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of

staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna “Kwalificatierichtlijn”) en artikel 13, lid 1 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna Asielprocedurerichtlijn).

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de Kwalificatierichtlijn voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dienen normalerwijs de verzoekers alle elementen tot staving van hun verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoekers dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, *“indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker”* (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielverzoek kunnen dienen. De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon “die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”

6.2 Verzoekers leggen bij de indiening van hun verzoeken om internationale bescherming hun Salvadoraanse paspoorten en identiteitskaarten voor. Hun identiteit en Salvadoraanse nationaliteit is voldoende aangetoond en wordt evenmin betwist door verwerende partij.

6.3. De verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op verzoekers vrees voor de bende 18 die verzoeker volgens hun verklaringen afperste en fysiek bedreigde; verzoekers verwantschap met een nog steeds actieve bendeleider van MS 13; en hun vrees voor willekeurige arrestatie in het kader van de recent uitgeroepen noodtoestand in El Salvador wegens verzoekers verwantschap met een bendeleider die volgens hun verklaringen actueel is opgesloten in de gevangenis.

6.4. De Raad stelt vast dat de door verzoekers aangehaalde problemen met criminele bendes geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève, zijnde ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Om als vluchteling te worden erkend, dienen de verzoekers immers aan te tonen dat zij vervolgd worden omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève vermelde redenen. De door verzoekers beweerde feiten, afpersing met doodsb bedreigingen door bendeleiders van bende 18 in El Salvador, zijn echter van gemeenschappelijke en criminele aard. Uit de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissingen verwezen wordt, blijkt dat de drijfveren van de criminele bendes die in El Salvador actief zijn veeleer economisch en crimineel van aard zijn en doorgaans niet politiek gemotiveerd (zie COI Focus “El Salvador: Situation sécuritaire” van 4 juli 2022). Nergens kan blijken dat verzoekers omwille van hun politieke overtuiging, religie, nationaliteit, ras of het behoren tot een specifieke sociale groep hun land hebben verlaten. Verzoekers tonen evenmin aan dat hun vrees voor bende 18 wegens verzoekers verwantschap met een bendelid van bende MS 13 of hun vrees voor arrestatie door de autoriteiten wegens deze verwantschapsband verband houdt met voormelde vervolgingsgronden.

6.5. Het voorgaande volstaat voor de Raad om te besluiten dat verzoekers in hun hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maken. Hun nood aan internationale bescherming moet dan ook onderzocht worden in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekers geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie aangebracht door verwerende partij blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

7.2. De Raad wijst er op dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet betrekking heeft op “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 32). Dit artikel stemt in wezen overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) en moet dan ook geïnterpreteerd worden in het licht van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hierover (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28 en 32). Het EHRM hanteert inzake de toepassing van artikel 3 van het EVRM in asielzaken een aantal principes (EHRM, *J.K. e.a. v. Zweden*, nr. 59166/12, arrest van 26

augustus 2016, §§ 79-81). Zo stelt het Hof dat de gevreesde mishandeling een minimumniveau van ernst moet bereiken om binnen het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM te vallen. De beoordeling hiervan is relatief en hangt af van de omstandigheden van de zaak (EHRM 23 maart 2016, nr. 43611/11, *F.G. e.a. v. Zweden*, §§ 111-112).

Gezien het absolute karakter van artikel 3 van het EVRM, heeft het toepassing niet alleen wanneer het gevaar uitgaat van nationale autoriteiten maar ook wanneer het uitgaat van personen of groepen van personen die niet behoren tot de nationale autoriteiten (EHRM 29 april 1997, nr. 24573/94, *H.L.R. v. Frankrijk*, §§ 43-44). Ook in dit laatste geval moet het risico reëel zijn en moet er aangetoond worden dat de nationale autoriteiten niet in staat zijn om het risico te voorkomen door passende bescherming te bieden (EHRM 26 augustus 2016, nr. 59166/12, *J.K. e.a. v. Zweden*, § 80).

In het kader van artikel 3 van het EVRM, moeten de voorzienbare gevolgen van verwijdering van een persoon naar het land van bestemming worden onderzocht. Hierbij worden de persoonlijke omstandigheden van het betrokken individu in aanmerking genomen alsook de algemene omstandigheden en situatie in dat land. De loutere mogelijkheid van slechte behandelingen wegens een instabiele situatie in een land leidt op zich niet tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM.

Verder heeft het Hof ook geoordeeld dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (EHRM 28 februari 2008, nr. 13229/03, *Saadi v. Italië*, § 130-131). De beoordeling of er sprake is van een reëel risico moet gebeuren op basis van alle relevante factoren die het risico op mishandeling kunnen verhogen. Waar individuele factoren afzonderlijk bekeken niet leiden tot het vaststellen van een reëel risico, kunnen deze individuele factoren wanneer ze cumulatief worden beoordeeld en overwogen in het licht van een situatie van algemeen geweld aanleiding geven tot het vaststellen van een reëel risico (EHRM 17 juli 2008, nr. 25904/07, *NA v. Verenigd Koninkrijk*, par. 130). Indien de betrokken persoon behoort tot een groep die systematisch aan mishandeling wordt onderworpen, is het in beginsel niet noodzakelijk om bewijs van persoonlijke risicofactoren voor te leggen (EHRM 28 februari 2008, *Saadi v. Italië*, § 132).

7.3. Zoals reeds aangehaald vernietigde de Raad in zijn arrest nr. 266 905 van 18 januari 2022 de ten aanzien van verzoekers genomen beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

De Raad achtte de motieven in deze beslissingen, waarbij werd gesteld dat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers' problemen met de bende 18 niet voldoende draagkrachtig en was van oordeel dat deze niet volstonden om in de toenmalige stand van het geding de algemene geloofwaardigheid van verzoekers' relaas met betrekking tot hun problemen met bende 18 volledig onderuit te halen. De Raad stelde na lezing van de notities van de persoonlijke onderhouden vast dat verzoekers zeer gelijklopende verklaringen aflegden met betrekking tot de kern van hun problemen met de bende 18, in het bijzonder de twee incidenten met de bendeleden in juni 2019. De Raad achtte verder de beoordeling door de commissaris-generaal van de verklaringen van verzoekers in verband met het feit of verzoeker zijn eerste werkgever al dan niet heeft geïnformeerd over de incidenten niet zorgvuldig nu daarbij enkel werd rekening gehouden met een eenmalig antwoord van verzoekster dat kan veroorzaakt zijn door verwarring en abstractie werd gemaakt van de overige consistente verklaringen van verzoekster in dit verband.

Ook wijst de Raad er in voormeld arrest op dat verzoeker, in tegenstelling tot wat in de initiële beslissingen werd gemotiveerd, wel in staat is om de tweede confrontatie met de bendeleden in de tijd te situeren en dat zijn uitleg over de overigens beperkte discrepantie van een week ten opzichte van tien dagen kan worden aangenomen en dat ook verzoekster hierover een gelijklopende inschatting maakt. Verder merkt de Raad op, wat betreft de vaststellingen door de commissaris-generaal dat verzoekster een gebrekkige kennis aan de dag legt over de gebeurtenissen met de bende 18, maar dat verzoekster zelf geen betrokken partij was bij de confrontaties met de bendeleden en zij bijgevolg slechts kan putten uit informatie die zij van verzoeker te horen kreeg; dat zij desalniettemin uitgebreid kan vertellen over de incidenten en haar verklaringen wat betreft de kern van het vluchtrelaas in overeenstemming zijn met de verklaringen van verzoeker en dat haar onwetendheden die verklaard kunnen worden door het feit dat zij geen rechtstreeks betrokken partij was, op zich niet volstaan om te besluiten dat verzoekster een geheel "gebrekkige kennis" vertoont. De Raad is in het arrest verder van oordeel dat uit verzoekers' verklaringen wel degelijk blijkt dat zij voorzorgsmaatregelen ondernamen teneinde te vermijden dat zij opnieuw met de bendeleden in aanraking zouden komen en dat gezien het feit dat zij onder invloed van het Rode Kruis eind september 2019 een klacht gingen indienen en hun uitleg dat zij geen vliegtickets voor een vroegere datum konden betalen, niet zonder meer kan worden besloten dat verzoekers onredelijk lang talmde en hieruit niet zonder meer de conclusie kan worden getrokken dat hun vluchtrelaas ongeloofwaardig is.

Voorts stelt de Raad in dit arrest vast, wat betreft de door verzoekers aangehaalde afpersing van verzoeksters vader door bende MS, dat in zoverre er door de commissaris-generaal op gewezen wordt dat verzoeker op diverse punten geen verdere toelichting kan geven over deze problematiek, verzoeker

zelf niet op rechtstreekse wijze betrokken was bij de handelszaak en het dus niet geheel onredelijk is dat verzoeker zich niet kan uitspreken over alle elementen die verband houden met deze renta problematiek. Tenslotte stelt de Raad in zijn arrest vast dat de commissaris-generaal niet betwist dat verzoekers neef F. thans nog actief is binnen de bende MS maar verzoekers verklaring dat hij vreesde dat als de bende 18 zou ontdekken dat hij familie heeft bij de bende MS zij een eenvoudig doelwit zouden vormen, niet verder onderzocht heeft en dat er evenmin specifieke objectieve landeninformatie aanwezig is in het administratief dossier aangaande het risico voor familieleden van bendeleden bij een terugkeer naar El Salvador waaraan de Raad de plausibiliteit van de verklaringen van verzoekers kan toetsten en de eventuele gevolgen van hun handelingen.

De Raad achtte bijgevolg verder onderzoek van de bovenvermelde elementen nodig om op correcte wijze de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van het vluchtrelaas te kunnen beoordelen.

7.4. Uit het administratief dossier blijkt dat beide verzoekers na het vernietigingsarrest van de Raad opnieuw werden gehoord door de commissaris-generaal.

De Raad stelt vooreerst met verzoekers vast dat verwerende partij niet betwist dat verzoekers afkomstig zijn uit de gemeente Mejicanos, waar ze respectievelijk 15 en 20 jaar gewoond hebben en dat zij net voor hun vertrek uit El Salvador verhuisd zijn naar de gemeente Soyapango. Ter staving leggen verzoekers een huurcontract neer dat werd ondertekend in Soyapango op 19 juli 2019, wat hun verklaringen over hun verhuis ondersteunt. De Raad stelt ook vast dat de bewijswaarde van dit document door verwerende partij niet in twijfel wordt getrokken. Verder wordt evenmin in twijfel getrokken dat verzoeker voor twee brandstoffenbedrijven werkte als chauffeur. Verzoekers leggen ook met betrekking tot de tewerkstelling van verzoeker bij de bedrijven Leo's en American Petroleum documenten neer, die verzoekers verklaringen hierover eveneens ondersteunen en waarvan in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat deze niet ter discussie staan. Ook het tijdstip waarop verzoeker stopte bij zijn eerste werkgever en begon bij zijn tweede werkgever worden niet langer betwist door verwerende partij.

De Raad wijst er op dat uit de beschikbare objectieve landeninformatie blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (zie bv. COI Focus *"Salvador: Situation Sécuritaire"* van 4 juli 2022 (hierna: COI Focus 4 juli 2022) en UNHCR, *"UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador"*, maart 2016, (hierna: UNHCR *Eligibility Guidelines El Salvador*)). Uit de beschikbare landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegegeweld, zoals onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden, personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen zoals taxichauffeurs, werknemers van openbare vervoersmaatschappijen, transportondernemingen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR *Guidelines*, p. 28 e.v.). Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend ("*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*"; "*Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.*"; "*Depending on the particular circumstances of the case (...)*", p. 28-29 e.v.). Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendegegeweld moet aldus concreet aannemelijk worden gemaakt.

In de bestreden beslissingen worden verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat de commissaris-generaal de problemen met bende 18 nog steeds niet geloofwaardig acht. Het feit dat verzoekers hier zeer uiteenlopende verklaringen over afleggen, verzoeker daarnaast zijn eerder afgelegde verklaringen aanzienlijk wijzigt en de beperkte kennis van verzoekster over tal van essentiële zaken, ondermijnen de geloofwaardigheid van de aangehaalde problemen met bende 18 volgens de commissaris-generaal.

De Raad stelt vooreerst vast dat, wat betreft het feit dat verzoekster niet kon zeggen of de bendeleden bij de eerste confrontatie al dan niet gewapend waren, de commissaris-generaal zich opnieuw beroept op de gebrekkige kennis van verzoekster.

Ook in de motieven met betrekking tot de tweede confrontatie baseert de commissaris-generaal zich deels op de gebrekkige kennis van verzoekster over de concrete omstandigheden van de tweede confrontatie met de bendeleden om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem aangehaalde problemen met bende 18, met name de vaststelling dat zij niet kan zeggen of er getuigen waren en of zij om verzoekers portefeuille vroegen.

De Raad wijst er op dat in het vernietigingsarrest van de Raad reeds werd gewezen op het feit dat verzoekster geen rechtstreeks betrokken partij was en slechts kan putten uit hetgeen verzoeker haar hierover vertelde en dat zij verder gedetailleerde en eenduidige verklaringen heeft afgelegd over de kern van het vluchtrelaas, zodat niet kon besloten worden tot een geheel gebrekkige kennis in haar hoofd. De Raad kan slechts vaststellen dat zij ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud voor het overige voldoende eenduidige verklaringen aflegt over de incidenten die verzoeker zijn overkomen en waarvan zij geen getuige was, zodat verwerende partij niet kan worden bijgetreden in zoverre zij uit de beperkte kennis van verzoekster over de confrontaties met en rechtstreekse fysieke bedreigingen door bendeleden waarvan verzoeker verklaart het slachtoffer te zijn geweest, afleidt dat dit de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde problemen met de bende 18 ondermijnt.

Verder stelt de Raad vast dat de vastgestelde nieuwe tegenstrijdigheden met betrekking tot de vraag wanneer verzoeker welke werkgever op de hoogte stelde van de problemen met bende 18 opnieuw betrekking hebben op een aspect van verzoekers vluchtrelaas dat door de Raad reeds werd beoordeeld als een aspect dat niet raakt aan de kern van het vluchtrelaas van verzoekers. Uit de respectievelijke verklaringen van verzoekers hierover tijdens hun tweede persoonlijke onderhoud, kan niet blijken dat dit een aspect is dat wel raakt aan de kern van hun vluchtrelaas. De in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden op dit punt kunnen bijgevolg evenmin volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van hun verklaringen met betrekking tot de door hen aangehaalde problemen met bende 18.

In de bestreden beslissingen wordt verder nog gewezen op tegenstrijdige verklaringen tussen beide verzoekers over hoeveel bendeleden op de deur van hun huis kwamen kloppen (één volgens verzoeker, twee volgens verzoekster) en op het feit dat verzoeker geen idee heeft of verzoekster de verhuurder hierover heeft ingelicht en verklaart dat zijn schoonouders na de tweede confrontatie werden ingelicht terwijl verzoekster verklaarde dat zij hen reeds inlichtte na de eerste confrontatie.

De Raad stelt met betrekking tot de informatie verstrekt aan de verhuurder en de ouders van verzoekster vast dat het gebeurtenissen betreft waarbij verzoeker niet rechtstreeks betrokken was, nu verzoekster in contact stond met de verhuurder en ook kan aangenomen worden dat zij het meest frequent met haar ouders communiceerde. Verder volgde het tweede incident zeer kort op het eerste incident, en verklaart verzoeker uitdrukkelijk dat niet hij maar zijn echtgenote zijn schoonouders (de ouders van verzoekster) inlichtte (notities PO II, p. 10), zodat deze tegenstrijdigheid bezwaarlijk fundamenteel kan worden geacht. Dat verzoeker niet wist of verzoekster de verhuurder had ingelicht en het moment waarop verzoeksters schoonouders werden ingelicht op een ander tijdstip situeert dan verzoekster, betreft geenszins de kern van verzoekers vluchtrelaas en kan gelet op het feit dat vooral verzoekster met deze personen communiceerde dan ook niet volstaan om tot de ongeloofwaardigheid van de aangehaalde problemen met bende 18 te besluiten.

In dit verband wijst de Raad er ook op dat waar in de bestreden beslissingen wordt gewezen het feit dat verzoeker verklaart dat op een dag één bendelid op de deur van hun huis klopte terwijl verzoekster het heeft over twee personen, het opnieuw gaat om een gebeurtenis waarvan alleen verzoekster getuige was, zoals verzoeker bovendien ook uitdrukkelijk heeft aangegeven (notities PO verzoeker II, p. 10).

De bestreden beslissingen leiden vervolgens uit de vaststelling dat zij de aangehaalde problemen met bende 18 niet aannemelijk maken, af dat dit ook doet twijfelen aan de andere problemen die zij aanhalen. Hierover wordt in de bestreden beslissingen als volgt gemotiveerd: *“Zo verklaart u dat uw schoonvader door de bende MS werd afgeperst omdat hij een handelszaak had doch lijken tal van zaken deze twijfels te bevestigen. Zo springt vooreerst uw gebrekkige kennis in het oog. U weet om te beginnen niet wanneer hij begon met hen geld betalen, zelfs niet bij benadering. Ook het exacte bedrag is voor u een raadsel. U weet dat de bende uw schoonvader initieel een bepaald bedrag vroeg, u heeft evenwel geen enkel idee welk bedrag, en dat ze nadien tot een vergelijk kwamen omdat dit initiële bedrag te hoog lag. Welk bedrag uw schoonvader dan uiteindelijk moest betalen weet u ook al niet te zeggen, u denkt ergens tussen de 100 en 150 dollar maar weet het niet zeker (CGVS I, p.10). Men moge ervan uitgaan dat u op de hoogte bent van dergelijke zaken indien uw schoonvader werkelijk afgeperst wordt. U weet verder niet te zeggen of hij initieel minder diende te betalen (CGVS I, p.10). Een opvallende vaststelling, gezien u bij de DVZ nog verklaarde dat hij eerst 50 dollar moest betalen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dat u bij de DVZ geen bedragen vernoemde, zoals u tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS beweert (CGVS I, p.10), is niet correct. Het lijkt namelijk uitgesloten dat een werknemer van de DVZ zomaar bedragen zou noteren indien u dit niet zo verklaard zou hebben.*

Uw vrouw beweert dat de bendeleden aanvankelijk het geld bij uw vader kwamen afhalen maar dat tot op heden op een plek buitenshuis wordt afgesproken voor de overhandiging ervan. Deze plek zou volgens haar altijd dezelfde zijn (CGVS S.S.I.L.I., p.18 & 19). U heeft er opvallend genoeg dan weer het raden naar of het geld momenteel bij uw schoonvader wordt opgehaald of dat hij het ergens naartoe dient te brengen. U kan evenmin zeggen of het telkens dezelfde locatie is waar hij dient naartoe te gaan in het geval hij het geld moet overhandigen (CGVS I, p.11). Daarnaast verklaart uw vrouw dat de bende haar ook een keer opdroeg om het geld van haar vader te overhandigen (CGVS S.S.I.L.I., p.19). U valt opnieuw uit de lucht. U weet niet te zeggen of uw vrouw ooit geld moest overhandigen (CGVS, p.11). Dit is weinig ernstig. Uw vrouw weet bovendien niet te zeggen wanneer exact zij hiervoor zou hebben ingestaan, zelfs de maand waarin zij dit moest doen weet ze niet te preciseren (CGVS S.S.I.L.I., p.19). Verder verklaart uw vrouw dat er op een gegeven moment ook tweewekelijks werd betaald door uw schoonvader (CGVS S.S.I.L.I., p.19) doch wederom is dit nieuw voor u. U stelt niet te weten of er ooit tweewekelijks moest betaald worden (CGVS I, p.11). Dit alles ondergraaft ook de beweerde afpersingen aan het adres van uw schoonvader.”

De Raad stelt vast de bestreden beslissingen op dit punt de motieven van de bestreden beslissingen die werden vernietigd simpelweg herneemt, zonder hierover bijkomend te motiveren of te verwijzen naar verzoekers verklaringen tijdens hun respectievelijke tweede persoonlijke onderhoud die tot andersluidende bevindingen zouden kunnen leiden. De Raad kan slechts vaststellen dat verwerende partij hiermee het gezag van gewijsde van voormeld arrest van de Raad op dit punt en gelet op bovenstaande vaststellingen heeft miskend.

Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen tijdens het eerste en tweede persoonlijk onderhoud, die geen betrekking hebben op feiten waarbij verzoekster zelf niet aanwezig was, stelt de Raad vast dat verzoeker verklaarde tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat de bendeleden om zijn portefeuille vroegen en er het geld eigenhandig uithaalden en dat zijn belagers niet zeiden dat zij bij bende 18 zaten maar dit kon afleiden uit hun kledij en tatoos, terwijl hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat zijn belagers zijn portefeuille niet in handen hadden gehad en dat hij hen zelf het geld overhandigde en dat zijn belagers expliciet zeiden dat zij van bende 18 waren. Wat de vaststelling betreft dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat de bendeleden expliciet zeiden dat zij van bende 18 waren, stelt de Raad vast dat verzoeker zowel tijdens het eerste als het tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk verklaarde dat ze tatoos hadden en deze ook beschrijft tijdens het tweede persoonlijk onderhoud (notities PO II verzoeker, p. 6), en tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, verklaart dat hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gestresseerd naar het CGVS kwam. Verder stelt de Raad vast dat het gaat om feiten die zich afspeelden in juni 2019, zodat ook rekening moet worden gehouden met het gegeven dat herinneringen, zelfs over ingrijpende ervaringen, met het verstrijken van de tijd minder betrouwbaar kunnen zijn en tot uiteenlopende verklaringen kunnen leiden. Hieruit blijkt in elk geval dat verzoeker tijdens beide interviews verklaarde dat de bendeleden ook zichtbare kenmerken hadden waaruit verzoeker kon opmaken dat het om leden van bende 18 ging. Verder kan in het licht van de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat afpersing door bendeleden in El Salvador veel voorkomt, niet uitgesloten worden dat verzoeker, die volgens zijn verklaringen onder schot werd gehouden, door de spanning niet heeft gezien of het bendelid zijn identiteitskaart zou bekeken hebben.

De Raad is, al het voorgaande in acht genomen en zelfs indien er vragen rijzen over bepaalde aspecten van verzoekers verklaringen en bij de inhoud van de klachtbrief, zoals ook opnieuw vastgesteld in de bestreden beslissing, van oordeel dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen over de manier waarop het geld overhandigd werden en of de bendeleden expliciet vermeldden dat zij van bende 18 waren niet volstaan om de algehele geloofwaardigheid van verzoekers aan te tasten.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de algemene geloofwaardigheid van verzoekers met betrekking tot de kern van hun vluchtmotieven inzake de afpersing door bende 18 is komen vast te staan, dat hun verklaringen niet in strijd zijn met algemene informatie die gekend is en relevant voor hun aanvraag en dat hun verklaringen aannemelijk en samenhangend zijn, dat zij alle relevante elementen waarover zij beschikken voorleggen en dat zij hun verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk hebben ingediend zodat alle cumulatieve voorwaarden zijn vervuld om krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet het voordeel van de twijfel toe te kennen voor die aspecten van hun relaas die niet door documenten worden ondersteund. Uit het voorgaande volgt dat verzoekers aannemelijk hebben gemaakt dat verzoeker het slachtoffer is geweest van afpersing en daarbij met een wapen bedreigd werd.

7.5. Met betrekking tot verzoekers vrees dat verzoekers verwantschap met een leider binnen MS zou ontdekt worden door bende 18 en de politie en daardoor een eenvoudig doelwit te vormen voor bende 18 wordt in de bestreden beslissingen als volgt gemotiveerd: *“Verder wordt gewezen op uw verklaring dat u een familiale band hebt met iemand die lid is van de bende MS. U stelt dat één van uw neven, waarmee u samenwoonde tot u veertien of vijftien jaar oud was, genaamd F., een bendeleider is binnen de MS*

(CGVS I, p.11 & 12). Dit rechtvaardigt evenwel geen internationaal beschermingsstatuut. Vooreerst wordt opgemerkt dat u het niet aannemelijk maakt dat de eventuele activiteiten van een neef van u mogelijks nadelige gevolgen voor u zouden kunnen hebben. Zo blijkt uit uw verklaringen allerminst dat u een nauwe band met hem hebt, noch dat u ooit problemen heeft gekend omwille van zijn lidmaatschap bij een bende. Daarnaast springt opnieuw uw beperkte kennis over zijn werkzaamheden in het oog. U beweert te weten dat hij een bendeleider is maar kan niet eens zeggen hoeveel personen hij dan wel onder zich zou hebben. U heeft er het raden naar hoe hij bendeleider werd, laat staan hoelang hij al leider zou zijn. Evenmin weet u wie boven hem staat (CGVS II, p.12). Dit zijn nochtans bezwaarlijk details te noemen. Men moge verwachten dat u dergelijke zaken weet, indien u werkelijk een nauwe band hebt met deze persoon. U stelt verder dat hij geld verdient met het afpersen van mensen maar kan absoluut niet zeggen hoe hij daarnaast nog geld zou verdienen (CGVS II, p.13). Ook zou hij volgens u in de gevangenis hebben gezeten, echter kan u geenszins zeggen om welke reden noch waar hij vastzat (CGVS II, p.15). Indien u werkelijk een innige band heeft met deze neef of nog in deze familiale kring zou hebben vertoefd, moge men verwachten dat u dergelijke niet onbelangrijke zaken wel weet. U kan bovendien geenszins zeggen wanneer u hem heeft ingelicht over uw problemen met de bende '18', u kan zelfs niet zeggen of het was voor of nadat u van werkgever veranderde (CGVS II, p.14). Dat u dat niet kan situeren verbaast. Daarnaast leggen u en vrouw ook omtrent deze neef uiteenlopende verklaringen af. U stelt dat hij woonde op één uur rijden met de auto (CGVS II, p.13), hoewel uw vrouw het heeft over twee tot drie uur rijden (S.S.I.L.II, p.10). U verklaart daarnaast dat u hem een laatste keer zag zo'n twee weken tot een maand voor uw vertrek (CGVS II, p.14), maar beweerde tijdens het eerste onderhoud dat u hem een laatste keer zag twee maanden voor u naar België kwam (CGVS I, p.13). Tijdens het eerste onderhoud verklaarde uw vrouw opvallend genoeg zelf dat u met hem 'geen rechtstreeks contact had' (CGVS S.S.I.L.I, p.21). Sterker, ze had er het raden naar wanneer u hem een laatste keer zag (CGVS S.S.I.L.I, p.22) en kan zelfs tijdens haar tweede onderhoud de vraag niet beantwoorden of u hem nog zag in de laatste maanden voor jullie vertrek. Ze kan niet eens de vraag beantwoorden of u hem ook zag buiten San Vicente, toen u uw tante zou gaan bezoeken (CGVS S.S.I.L.II, p.11 & 12). Indien u werkelijk nog steeds een link zou hebben met deze persoon, moge men verwachten dat uw vrouw hiervan op de hoogte was. Bovenstaande doet het CGVS concluderen dat u in werkelijkheid helemaal geen contact meer met hem hebt en deze verre familieband eerder aanhaalt uit opportunistische redenen. Dit wordt andermaal bevestigd door de vaststelling dat u bij de DVZ, toen u werd gevraagd naar de redenen voor vertrek uit uw land, hier geen enkele melding van maakte. Uw vrouw beweert dat jullie dit niet deden uit angst dat jullie hierdoor veroordeeld zouden worden en geen hulp zouden krijgen (CGVS S.S.I.L.I, p.20). Dit is opnieuw een weinig ernstige verklaring. Men mag van een verzoeker om internationale bescherming die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, verwachten dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. Concluderend is het mogelijk dat u een neef hebt bij de bende MS, doch kan dit niet volstaan om een risico op vervolging aan te tonen."

Zoals terecht opgemerkt in het verzoekschrift oordeelde de Raad in voormeld vernietigingsarrest dat verwerende partij op zich niet betwistte dat verzoekers neef F. thans nog actief is binnen MS, maar dat verwerende partij dit aspect van de verzoeken om internationale bescherming niet verder heeft onderzocht, terwijl specifieke objectieve landeninformatie aangaande het risico voor familieleden van bendeleden bij een terugkeer naar El Salvador in het administratief dossier ontbrak. De Raad wees er op dat niet kon uitgesloten worden dat verzoekers mogelijk een (verhoogd) risico lopen (opnieuw) bedreigd te worden door bendeleden omwille van de familiebanden met bendeleden van de bende MS.

De Raad stelt vast dat verzoekers tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verder werden ondervraagd over de band van verzoeker met F., diens positie en activiteiten binnen MS (notities PO verzoeker II, p. 11-13). Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker bij de moeder van F. opgroeide omdat zijn vader tijdens de burgeroorlog werd vermoord en verzoeker haar als zijn moeder beschouwde (notities PO II, p. 13). Volgens zijn verklaringen bezocht hij zijn tante in de laatste jaren voor zijn vertrek, waarbij F. soms aanwezig was en soms niet (*idem*) en dat hij hem één week voor zijn vertrek aan de telefoon sprak om hem om bescherming te vragen tegen de bende 18 (*idem*). Verder geeft verzoeker de specifieke kolonie en het departement aan waar zijn neef F. actief is (notities PO II verzoeker, p. 12) en vermeldt dat bende MS 13 er in een strijd verwickeld is met bende 18 om de controle over het centrum van S.V. en dat de broer van F., A.E., daarvoor de leider was maar dat hij in 2004 door bende 18 vermoord werd (notities PO II verzoeker, p. 12-13). Verzoeker weet niet hoeveel personen F. onder zich heeft, noch wanneer en hoe hij leider werd, maar wel dat hij ongeveer 43 jaar oud is en toetrad tot de bende toen hij 17 was (*idem*, p. 12). Verzoeker weet ook niet wie boven hem staat.

Met betrekking tot verzoekers kennis over de activiteiten van F. en verzoekers band met F. stelt de Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker nooit gepretendeerd heeft dat hij in detail op de hoogte was van zijn activiteiten en het feit dat zij een nauwe band hadden toen zij opgroeiden betekent niet noodzakelijk dat zijn neef hem op de hoogte zou gehouden hebben op latere leeftijd. De Raad wijst er in dit verband evenwel op dat in het licht van de beschikbare landeninformatie het eerder aannemelijk is dat een leider van een bende in een bepaalde wijk in El Salvador niet te koop loopt met dat soort informatie ten aanzien van een familielid dat zelf geen bendelid is, zelfs indien er sprake zou zijn van een nauwe band tussen beide personen. Verder stelt de Raad vast dat waar in de bestreden beslissingen gewezen wordt op tegenstrijdige verklaringen tussen verzoekster en verzoeker over diens neef, deze gebaseerd zijn op de gebrekkige kennis die zijn echtgenote heeft over zijn neef F.. Ook hier stelt de Raad vast dat verwerende partij zich voornamelijk baseert op de gebrekkige kennis van verzoekers echtgenote van de contacten die er al dan niet zouden zijn tussen verzoeker, haar echtgenoot, en diens neef, waarmee zij evenwel geen rechtstreeks contact had. Dat zij niet wist of verzoeker hem ook zag buiten San Vicente, niet kan zeggen of haar echtgenoot hem nog zag in de laatste maanden voor hun vertrek, en tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vertelde dat verzoeker geen rechtstreeks contact had zoals in de bestreden beslissingen wordt aangehaald, volstaat naar het oordeel van de Raad niet om te besluiten dat verzoeker in werkelijkheid geen contact had met F. en dit enkel aanhaalt uit opportunistische redenen of dat hieruit actueel geen risico's mee gepaard gaan voor verzoekers.

De Raad stelt in dit verband vast dat in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat het mogelijk is dat verzoeker een neef heeft bij de bende MS. Evenwel leggen verzoekers ook een document neer van 29 mei 2021, ondertekend door L.L., onderzoeker bij de politie van El Salvador, waarin wordt gesteld dat in de stamboom van verzoeker te zien is dat hij familieleden heeft die leden zijn van de bende MS, maar er zelf niet toe behoort en verder dat zijn familielid F.H.M actief lid is van de bende; J.A.H.M., een door bende 18 vermoord lid is van bende MS 13 en J.H.M. niet meer actief is en momenteel kerkganger is bij de Evangelische Kerk. De inhoud en authenticiteit van dit document wordt niet betwist door verwerende partij in de bestreden beslissingen en ondersteunt in elk geval verzoekers verklaringen over zijn verwantschap met het bendelid F..

De Raad stelt met verzoekers vast dat de bestreden beslissingen niet verwijzen naar noch gebaseerd zijn op specifieke objectieve informatie over de risico's voor familieleden van bendeliden bij een terugkeer naar El Salvador. De bestreden beslissingen verwijzen immers op algemene wijze naar COI Focus El Salvador: "Veiligheidssituatie" van 12 oktober 2020 en UNHCR "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*" van maart 2016, en COI Focus: "*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021; dezelfde bronnen waarop de door de Raad vernietigde beslissingen gebaseerd waren. De Raad leest in deze bronnen dat verwanten en familieleden van bendeleden als verdacht worden beschouwd en in sommige gevallen zijn aangevallen en gedood. Sommige bronnen maken gewag van intimidatie, afpersing en vermoedens van buitengerechterlijke executies van families en jonge mensen die er door de veiligheidstroepen van worden verdacht banden met bendes te hebben en stellen dat een lid van een bende kennen kan volstaan om zich zorgen te maken (UNHCR, p. 33, COI Focus, p. 17). De Raad merkt evenwel op dat het voormelde vernietigingsarrest van de Raad werd gewezen voor het afkondigen van de noodtoestand door de Salvadoraanse regering en op basis van de toen beschikbare landeninformatie die onvoldoende werd geacht om het risico voor familieleden van bendeleden als dusdanig te analyseren.

De Raad stelt vast dat beide partijen actuele landeninformatie bijbrengen over de recente ontwikkelingen in El Salvador, waaruit blijkt dat de regering op 27 maart 2022, meer dan tweede maanden voor de op 3 juni 2022 betekende bestreden beslissingen, de noodtoestand uitriep. In haar aanvullende nota stelt verwerende partij dat in het kader van de noodtoestand de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen hebben gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer werden van willekeurige arrestaties en dat daarbij sprake is van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de noodtoestand door de regering werd uitgeroepen na een plotse stijging van het aantal moorden op zeer korte termijn in El Salvador en in het kader hiervan overging tot massale arrestaties van personen van wie vermoed wordt dat zij banden hebben met bendes. Ook familieleden van bendeleden worden hierbij geviséerd. Media berichten maken melding van 19.000 personen die werden gearresteerd op 30 april 2022, meer dan 35.000 eind mei (COI Focus, 4 juli 2022, p. 14) en meer dan 40.000 op 15 juni 2022 (InSight Crime, "*Mano Dura Redux: The Price of Mass Gang Arrests in El Salvador*", 15 juni 2022, geciteerd in het verzoekschrift).

De recente landeninformatie bijgebracht door beide partijen bevat wel enige bijkomende objectieve gegevens met betrekking tot de veiligheidsrisico's voor familieleden van bendeleden.

De COI Focus van 4 juli 2022 bevat nieuwe informatie met betrekking tot de gevolgen van de noodtoestand uitgeroepen op 27 maart 2022 en de algemene gevolgen hiervan, waaronder de arrestatie van duizenden onschuldige burgers en met name jonge kinderen uit bepaalde achtergestelde barrio's en familieleden van bendeleden die uit opportunisme hand-en spandiensten verlenen aan bendes (COI Focus, p. 18). Zoals reeds aangehaald blijkt uit de door verzoekers geciteerde recente berichtgeving over de noodtoestand niet alleen het massale karakter van de aanhoudingen, maar ook dat in vele duizenden gevallen het loutere feit te wonen in een specifieke barrio die onder controle staat van een bende volstaat om gearresteerd te worden (InSight Crime, *"El Salvador's Security Crackdown May Feed Gang Recruitment"*, 15 juni 2022). Zoals terecht aangehaald in het verzoekschrift hebben verzoekers, volgens hun op dat punt niet betwiste verklaringen, verklaard dat zij eerst in Mejicanos en daarna in Soyapango gewoond hebben, en dat in beide plaatsen bendes actief waren, wat ook wordt bevestigd in de beschikbare landeninformatie (COI Focus, 4 juli 2022, p. 24).

Zo de COI Focus geen specifieke informatie bevat over de gevolgen hiervan voor personen, zoals verzoekers, die familieleden zijn van bendeleiders, maar hiermee geen nauwe band hebben, toont de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie wel aan dat de noodtoestand verlengd is in september, dat duizenden willekeurige arrestaties hebben plaatsgevonden en dat vele personen op basis van een vermeende link met een bende op willekeurige basis zijn gearresteerd.

Verzoekers vrezen dat zij in geval van arrestatie snel zullen onmaskerd worden als familieleden van een bendeleider van MS 13 en dat zij in dit geval in de gevangenis in het vizier zullen komen van leden van de rivaliserende bende 18 die werden gearresteerd in het kader van de noodtoestand dan wel daarvoor. Verzoekers zetten in het verzoekschrift uiteen dat F.H.M. op 26 mei 2022 werd gearresteerd en naar de gevangenis van Izalco werd gebracht en lichten toe dat deze informatie door verzoekers was verkregen bij de politie en ook werd bevestigd door een advocaat die de familie heeft geraadpleegd maar dat de advocaat zelf geen contact heeft kunnen hebben met de F.H.M.. Verzoekers stellen ook dat een ander familielid van verzoeker, A.U.H., de zoon van een nicht van verzoeker, die in 2015 naar Nicaragua gevlucht was om aan rekrutering door bendes te ontsnappen en in 2019 naar El Salvador terugkeerde, op 4 mei 2022 werd gearresteerd en naar de gevangenis van Mariona in Mejicanos werd gebracht. De Raad stelt vast dat verzoekers hiervan geen stukken bijbrengen en deze verklaringen dan ook ongestaafd blijven en hiervan dus geen bewijs voorligt.

Hierboven werd evenwel door de Raad reeds vastgesteld dat de verwantschap tussen verzoeker en twee voormalige bendeleden en één nog actief bendelid van MS 13 voldoende is aangetoond op basis van zijn verklaringen en het door hem neergelegde document van 29 mei 2021 zoals hierboven besproken. Zo heden geen overtuigingsstukken voorliggen dat verzoekers neef recent werd gearresteerd, is verzoekers band met zijn neef voldoende aangetoond en blijkt ook uit het voormelde document dat de verwantschap tussen verzoeker en een nog actief bendelid van MS 13 gekend is bij de autoriteiten in El Salvador, zodat niet kan worden uitgesloten dat verzoeker in geval van terugkeer om die reden geïsoleerd wordt door de Salvadoraanse autoriteiten omwille van deze verwantschap. Zo de mogelijke gevolgen hiervan als dusdanig niet voldoende zwaarwichtig is om als ernstige schade te worden beschouwd in de zin van artikel 48/4 § 2 b) van de Vreemdelingenwet, kan hiervan *in casu* evenwel geen abstractie worden gemaakt in het geheel van verzoekers' individuele omstandigheden moet dit meegenomen worden bij de globale beoordeling en cumulatief met de afpersing door bende 18 die door verzoekers werd aannemelijk gemaakt.

Uit de COI Focus, *"Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire"* van 13 juli 2021 blijkt dat hoewel het risico bij terugkeer afhankelijk is van verschillende factoren, de meeste in de beschikbare landeninformatie geciteerde bronnen het er over eens zijn dat problemen met bendes bij vertrek een risico-verhogende factor is bij terugkeer en dat de bedreiging die bestond bij vertrek in vele gevallen blijft bestaan en kan worden uitgevoerd (COI Focus, *"Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire"*, 13 juillet 2021, p. 22-24). Verder stelt een door Cedoca gecontacteerde bron dat personen die het land zijn ontvlucht omwille van problemen met een bende omwille van het feit dat zij worden beschouwd als personen die zich verzet hebben tegen de bende, op de zwarte lijst van de bende staan (COI Focus, *"Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire"*, 13 juillet 2021, p. 22).

Hoger werd reeds vastgesteld dat verzoekers aannemelijk hebben gemaakt dat verzoeker het slachtoffer werd van afpersing door bende 18 en dat hij in het kader daarvan met een wapen werd bedreigd en dat hij familieleden heeft die in het verleden lid waren van bende MS 13 en één neef die een actieve bendeleider is van bende MS 13, waarmee hij is opgegroeid en dat dit geweten is door de Salvadoraanse overheid. Verder blijkt uit de landeninformatie ook dat personen die in het verleden problemen hebben gekend met bendes in geval van terugkeer een risico lopen om opnieuw met de bendes geconfronteerd te worden en represailles te ondergaan.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat verzoekers in geval van terugkeer opnieuw geïdoleerd worden door bendes in El Salvador en dat zij hierdoor een reëel risico lopen om onderworpen te worden aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de vraag of er voor verzoekers doeltreffende overheidsbescherming tegen niet-overheidsactoren, zoals bende MS 13, voorhanden is, meent de Raad dat, in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, de bewijsstandaard die is vereist om het vermoeden van bescherming door actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet te weerleggen, laag moet worden gezet. In dit verband stelt de Raad vast dat verzoekers een klachtbrief neerleggen bij de politie. Aangaande deze klacht werd door de Raad in voormeld vernietigingsarrest als volgt geoordeeld:

“Wat betreft de laattijdigheid waarmee verzoeker zich tot de politie zou hebben gewend in het kader van zijn problemen met de bende 18, merken verzoekers doorheen hun verklaringen consistent op dat, hoewel het Rode Kruis hen aanspoorde om klacht te gaan neerleggen, zij die boot in eerste instantie afhielden omdat zij initieel hun problemen wilden oplossen door een verandering van job door verzoeker en een verhuizing. Dit omdat zij schrik hadden van de bendeleden die verzoeker hadden verboden naar de politie te stappen en aangaven dat zij hem onderzochten (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS verzoeker d.d. 5 juli 2020, p. 3, en notities van het persoonlijk onderhoud CGVS verzoekster d.d. 5 juli 2020, p. 7-8). Gelet op de landeninformatie waaruit blijkt dat personen die aangifte doen van misdrijven gepleegd door bendes een groter risico kunnen lopen op vervolging door bendes (COI Focus “El Salvador. Veiligheidssituatie” van 12 oktober 2020, p. 16) en gelet op de door verzoekers specifiek in dit dossier geschetste context van bedreigingen vanwege de bendeleden, is het naar het oordeel van de Raad niet onredelijk te veronderstellen dat verzoekers in eerste instantie zelf hun problemen wensten op te lossen door zich te onttrekken aan de situatie (in casu door ander werk te zoeken waarbij niet het gebied van de rivaliserende bende wordt doorkruist en door te verhuizen). Dat zij, toen dit niet mogelijk bleek, onder impuls van het Rode Kruis op een later ogenblik alsnog een klacht gingen indienen, volstaat dan ook niet op zich om de geloofwaardigheid van de klachtbrief te ondermijnen. Zelfs als er vragen kunnen rijzen bij de inhoud van de klachtbrief, volstaat de opmerking dat hierin niet wordt vermeld welke bende het precies betrof, alsook dat verzoeker opnieuw achtervolgd werd, niet om de algehele geloofwaardigheid van verzoekers aan te tasten.” De Raad kan slechts vaststellen dat verwerende partij zich niet langer beroept op de laattijdigheid van de klacht die door verzoekers zou zijn ingediend, maar wel op opnieuw op het feit dat de klacht de naam van de bende onvermeld laat en er niet te lezen staat dat hij opnieuw achtervolgd werd, zoals hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde. De Raad oordeelde evenwel in zijn vernietigingsarrest dat deze vaststellingen niet volstaan om de algehele geloofwaardigheid van verzoekers aan te tasten. De Raad heeft hierboven in het kader van onderhavig arrest reeds vastgesteld dat deze vaststellingen evenmin volstaan, gelet op het voorgaande, om de algehele geloofwaardigheid van verzoekers aan te tasten. De motieven in de thans bestreden beslissingen met betrekking tot de klacht bij de politie, zijn naar het oordeel van de Raad onvoldoende om de geloofwaardigheid van de klachtbrief, in het licht van hetgeen hierboven werd vastgesteld, te ondermijnen.

Uit de landeninformatie blijkt dat er een zekere verwevenheid is tussen de bendes, politie en gerecht waardoor klachten bij de politie tegen afpersing door bendes vaak worden teruggekoppeld naar de bendes wat dan tot nog ergere repercussies kan leiden (UNHCR *Eligibility Guidelines*, p. 24, UK Home Office, “Country Policy and Information Note. El Salvador. Fear of Gangs”, p. 13, geciteerd in COI Focus van 4 juli 2022). Verder blijkt uit het door verzoekers geciteerde rapport van het UK Home Office dat bescherming van de overheid tegen afpersing door bendes en de ermee gepaard gaande bedreigingen weinig effectief is, dat beschermingsmogelijkheden beperkt zijn en dat hoewel er geïnvesteerd werd in de politiediensten, politieagenten onderbetaald blijven en corruptie en straffeloosheid problematisch blijven, terwijl vele klachten niet onderzocht worden (UK Home Office, p. 13).

Gelet op de individuele omstandigheden van de zaak, is de Raad van oordeel dat *in casu* kan worden aangenomen dat verzoekers geen effectieve toegang hebben tot doeltreffende en niet-tijdelijke overheidsbescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Tenslotte stelt de Raad vast dat de voorwaarden van artikel 48/5, § 3 voor de toepassing van het intern beschermingsalternatief in het geval van verzoekers niet voldaan zijn. Zoals hoger reeds aangehaald blijkt uit de landeninformatie dat de bendes niet alleen in de steden maar ook in de rurale gebieden van El Salvador aanwezig zijn en dat bendes in staat zijn personen die hen tegenwerken op te sporen. Bovendien wijst de Raad er op dat volgens de UNHCR “*Eligibility Guidelines*” een werkbaar intern beschermingsalternatief, gezien de geringe oppervlakte van El Salvador en de capaciteit van de bendes om op het gehele grondgebied te opereren, in geval van vervolging door niet-overheidsactoren

onwaarschijnlijk is (UNHCR *Eligibility Guidelines*, p. 45; zie ook COI Focus, “*El Salvador. Veiligheidssituatie*”, 12 oktober 2020, p. 37-38). Bijgevolg besluit de Raad dat, in de individuele omstandigheden van verzoekers in het licht van de alomtegenwoordigheid van de bendes in El Salvador en in acht genomen bovenstaande vaststelling dat verzoekers geen effectieve toegang hebben tot overheidsbescherming, er geen intern beschermingsalternatief voorhanden is voor verzoekers.

8. Het geheel van verzoekers' individuele omstandigheden, zoals hierboven beoordeeld in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador en het wijdverspreid bendegegeweld aldaar, kan voor verzoekers een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET